

Ülkemizde kadınların çalışma hayatına katılması tam olarak 1950'li yıllara rastlamaktadır. Bu dönemlerde başlayan hizmet sektörü, erkekler kadar olmasa da kadınlara yeni iş olanakları sağlamıştır.

Bütün dünyada ortaya çıkan kadın haklarındaki değişim ve gelişim rüzgarları Türk kadınına da etkisi altına almıştır. Toplumsal yapıda meydana gelen değişim ve gelişmelerle kendine yeni ve farklı roller yükleyen kadın, eğitim almaya, kendi konumunun farkına varmaya, hizmet sektörü ve diğer sektörlerde çalışmaya kısaca bilinçlenmeye başlamıştır.

Ancak toplumsal yaşamda ağırlığını hissettiren geleneksel tavır ve düşünceler, kadının ev yaşamının dışında çalışmaya başlamasına sınırlandırmalar getirmiştir. “Kadının yeri evidir” düşüncesinin ağır bastığı toplumumuzda kadın, hem evde hem de ev dışında çalışmak istediğinde, çatışma içinde kalmaktadır. Kendisiyle çatışma içinde kalan kadın, bununla da kalmayıp, erkeklerle aynı işi paylaştığı halde ondan daha düşük ücret almakta, tercih olarak da ikinci plana itilmektedir. Ev içinde ve ev dışında şiddete maruz kalmakta, iş yerlerinde sözlü ve fiziki olarak şiddete uğramaktadır.

Ülkemizde eğitim almış kadınlar genellikle bir uzmanlık isteyen işlerde hizmet sektöründe çalışmaktadırlar. Ancak bu sektörde çalışan çoğu kadın işçiler, erkek işçilerden daha az ücretle çalışmaktadırlar. Eğitim almayan kadınlar ise, bir uzmanlık istemeyen, beceriye dayalı işlerde çalışmaktadırlar. Bu kadınlar küçük ve orta ölçekli işletmeleri (fason) tercih ederek, kendilerine iş olanağı yaratmaktadırlar. Bu alanda çalışacak olan kadınlar genellikle köyden kente göç etmiş, büyük kentlerin varoşlarında yoksulluk içinde yaşayan kadınlardır. Tecrübe istemeyen bu işlerin arasında, küçük çaplı triko işleri, ilik açma örgü vb. gibi işler yer almaktadır. Hizmet sektörü dışında kalan kadınlar ise, fabrika işçiliği, tezgahçılık, kasiyerlik, kuaförlük ve terzi gibi işler yapmaktadırlar.

Genel olarak değerlendirildiğinde bütün bu gelişmelere rağmen Türkiye’de çağdaş anlamda ücretli çalışmanın, kadınlar için yaygınlaşmadığı görülmektedir. İş ve aile yaşamını uyumlaştırmama, çocuk bakımı ve kreş sorunu, terfi ve yükselme sorunu çalışma saatleri/gece vardiyası, mobbing, uygun pozisyonlarda görevlendirilmeme, doğum öncesi ve sonrası ücretli ve ücretsiz izinlerin yetersiz olması, düşük ücreti, sosyal faaliyetlerin erkeklerle düzenlenmesi, çalışan kadına yönelik sosyal çevrenin bakışı, sendikal faaliyetlerin erkeklerle düzenlenmesi gibi pek çok sorun bulunmaktadır.

Ülkemizde Çalışan Kadın ve Sorunları

Necip Fazıl tarafından yazıldı.

Salı, 08 Ekim 2013 15:40 - Son Güncelleme Perşembe, 14 Nisan 2022 11:42

Atılan tüm adımlara, yapılan yasal düzenlemelere rağmen kadınlar, çalışma hayatında sorun yaşıyor. Kadınların, başta ayrımcılık olmak üzere iş, aile ve özel yaşamı uyumlaştırma konusunda, çocuk bakım hizmetleri alanında, terfi ve yükselmede, çalışma saatlerine ilişkin sorunları bulunuyor.

Kadınların işgücü piyasasına girişte ve çalışma hayatında yaşadığı sorunların çözümü için sürekli 'kadın istihdamı eylem planı' hazırlanmalıdır. Bunun yanı sıra çok taraflı işbirliklerini ve katılımcılığı öngören bir anlayışla 'zihinsel dönüşüm projesi' hayata geçirilmelidir. Tüm kesimlerin kadın-erkek fırsat eşitliğini sağlamaya yönelik bu değişim ve dönüşüm sürecini desteklemesi, sürece katkı vermesi gerekmektedir.

Not: Bu yazı makale, köşe yazısı vs. gibi akademik bir yazı değildir. Sadece ders notu olarak kullanılmaktadır..